

cedens patet, quia quodcumque Christus habebat in anima, & in corpore, non habebat a loco. III. Pro salute humana melius fuisset, quod Christus semper cum hominibus in terris conversaretur; sed Christus factus est homo propter salutem humanam: ergo melius fuisset, ut remanseret in terris, quam ut ascenderet in cœlum. IV. In Cœlum debebat ascendere, quod de Cœlo descenderat; sed divinitas Christi de cœlo descendebat, & non humanitas: ergo divinitas Christi debebat in Cœlum ascendere, & non humanitas. Major probatur ex illo Ioannis 3. Nemo ascendit in Cœlum, nisi, qui de Cœlo descendit; & ex illo ad Ephesios 4. Qui descendit, ipse est & qui ascendit. V. Christus ascendit ad Patrem; sed ad Patrem non ascendit ut homo: ergo ascendit ut Deus. Minor est certa, quia ut homo pervenire non poterat ad Patrem & qualitatem; dicebat enim ipse Joannis 14. Pater major me est. VI. Psalm. 46. dicitur: Ascendit Deus in jubilatione; ergo Christus ascendit ut Deus, & non ut homo.

Respondemus ad I. quod ex Apostolo ad Ephesios 1. docemur, Christum in loco sublimiori, velut in solo cœlestis Principis, propter dignitatem unionis hypostaticæ, fuisse constitutum, supra omnem principatum, & potestatem, & supra omne nomen, quod nominatur, sive in hoc seculo, sive in futuro; & hoc nobis sufficit pro substantia Ascensionis, & locationis Christi in cœlo: Pro modo autem illius, usurpamus verba Augustini epist. 78. dictantis: Magis eligo doctrinam ignorantium confiteri, quam falsam scientiam profiteri. Cæterum S. Thomas 3. p. q. 57. art. 4. ad 2. his verbis exponit, secundum Aristotelis doctrinam, modum, quo Corpus Christi gloriosum est in Cœlo, ac super omnes Cœlos; scilicet, quod Corpus Christi ideo est supra omnes Cœlos, quanvis sit in Cœlo, quia ira est in Cœlo, ut non egeat in Cœlo contineri: Locus habet rationem continentis, unde primum continentis habet rationem primi locantis, quod est primum Cœlum. In tantum igitur corpora indigent esse in loco per se, in quantum indigent contineri a corpore cœlesti, Corpora autem gloriofa, & maxime corpus Christi non indiget tali continenti, quia nihil recipit a corporibus cœlestibus, sed a Deo, mediante anima. Unde nihil prohibet, Corpus Christi esse extra totam continentiam corporum cœlestium, & non esse in loco continente. Nec tandem oportet, quod extra Cœlum sit vacuum,

quia non est ibi locus, nec est ibi aliqua potentia susceptiva alicujus corporis. Sed potentia illuc pervenienti est in Christo. Quod autem Aristoteles probat lib. de cœlo, quod extra Cœlum non est corpus, intelligendum est de corporibus, in solis naturalibus constitutis, ut per probationes appareret.

Ad II. Distinguuntur antecedens; nihil accrevisset, quantum ad ea, qua sunt deessentia gloriae, sive secundum corpus, sive secundum animam, conceditur; nihil accrevisset quantum ad loci decentiam, quod est ad bene esse gloriae, negatur. Corpus enim ejus non acquisivit aliquid perfectionis ex loco cœlesti, sed solum acquisivit quandam decentiam, quæ aliquo modo pertinebat etiam ad ejus gloriam.

Ad III. Quanvis per Ascensionem subtraheretur hominibus praesentia corporalis Christi; praesentia tamen divinitatis ipsius semper adest fidelibus; ut ait S. Thomas citato loco art. 1. ad 3. ubi adducit illud Matthæi ultimo: Ecce, ego vobis sum omnibus diebus usque ad consummationem seculi; & illud Leonis Magni: Qui enim ascendit in Cœlos, non deserit adoptatos. Postmodum utilitates enumerat, quas nobis attulit ascensio ejus in cœlum, & quas non attulisset praesentia ejus corporalis in terra; dicens: Primo quidem, propter fideli augmentum, quæ est de non visis; Unde ipse Dominus dicit discipulis suis Joannis 16., quod Spiritus Sanctus adveniens arguet mundum de justitia, scilicet, eorum, qui credunt: ut Augustinus dicit super Joannem: Ipsa quippe fidelium comparatio, infidelium est vituperatio. Unde subdit: Quia ad Patrem rado, & jam non videbitis me: beati enim qui non vident, & credunt. Erit igitur vestra iustitia, de qua mundus arguitur, quoniam in me, quem non videbitis, creditis. Secundo, ad speci sublevationem; Unde ipse dicit Joannis 14. Si abierto, & preparavero vobis locum, iterum veniam, & accipiam vos ad me ipsum, ut ubi ego sum, & vos sitis. Per hoc enim, quod Christus humanam naturam assumptam, in Cœlo collocavit, dedit nobis spem illuc pervenienti: quia ubi fuerit corpus, illuc, congregabuntur & aquile, ut dicitur Matthæi 24. Unde & Mich. 2. dicitur: Ascendit pandens iter ante eos. Tertio, ad erigendum charitatis affectum in cœlestia; unde dicit Apostolus ad Colossem. 3. Quæ sursum sunt caritate, ubi Christus est in dextera Dei sedens: quæ sursum sunt sapientia, non quæ super terram; ut enim dicitur Matthæi 6. Ubi est thesaurus tuus, ibi est & cor tuum. Et quia Spiritus San-